Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36552
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

huic uero ego quidem cõmiseram corpora. tu au
tem animas. & meam sententiam ostendisti ius
ticiae conuenire. Cumq; ses ambrosius contris
taretur de hoc quod acciderat. ut idem ipse in
suis epistolis scripsit. confortauit eum impera
tor & ait. Noli timere. quia & deus qui te
elegit semp iuuabit. & ego adiutor & defensor
tuus ut meo ordini decet semper existam. Ses
ttaq; ambrosius ut notum est eis qui eius uitam
uel etiã ipsius eplas legerunt. dignitatem sui
ordinis integre seruans. nullis imperatoribꝰ
uel iudicibꝰ umquam adulatus est. sed potius
quae necesse fuerunt. sacerdotali auctoritate
deo se iuuante semper obtinuit.

De eo qa & ambrosius theodosiũ ipatorẽ excõmunicauit.

Unde factum est. ut religiosum principem
theodosiũ publice excommunicaret. & ab ec
clia segregaret propter thessalonicensis uide
licet ciuitatis exciãium. Qui piissimus impe
rator dñm in suo sacerdote ualde metuens.
publice penitentiam egit. & malũ quod fece
rat lacrimis diluit. Propter hanc ttaq; eiꝰ
humilitatem. uictoriã ei de eugenio tyranno
dñs dedit. Qui in tantum semp excommuni
cationis sententiam metuit. ut quodam
tempore dum quidam monachus p quadam
querela quam non eito ei expedierat. eum ex
communicare ausus fuisset. dum cuius noĩe